නිර්මාණ Nirmana

සමිඳ යළි වඩිනු මැන !

බෙත්ලෙහෙම් පුරය මට තාවතිංසය වගෙයි
උපත ලද ගවමඩුව නඳුන් උයනය හැඟෙයි
සුරඟනන් ගී අසන ගොපලු පිරිසද අගෙයි
සමිඳ යළි වඩිනු මැන! උදා තරුවද නැගෙයි

ජාතිය ද ආගම ද කුලමල ද ඇද දොඩයි
හිතේ බැහැපත්කමක් නැතුව වයිරය වඩයි
නොමිනිසා මිනිසුනට අකුල් හෙලමින් හඩයි
දෙව්පුතුට කියන්නට තිබෙන මැසිවිලි ගොඩයි

දරුන් තුරුළේ හොවා අදෝනා හඬ නගයි
කුසේ බත් පිඩක් නැති බොහෝ දෙන මහ මඟයි
කිරෙන් කා තෙලෙන් අත සෝදගන්නා වගයි
එන්න කන්නැයි කියන කෙනෙක් දැකුමට හිඟයි

නයින් මුගටින් විලස මරාගත්තත් හැපී
පලක් නැත කියන්නට අනුන් සමගින් කිපී
සමිඳ ඔබ එනතුරා උදා හිරු සේ පිපී
බෙත්ලෙහෙම් ගව ලෙනේ බලා ඉන්නෙමු අපී

♦ *රත්නා ලංකා අබේවික්‍රම* Sri Lanka

ඇය ඔහුට ලියූ කවි - 3
Poetry she wrote to him

රඹ පතක් මත විසුළ පිණි කැට සිරි පොදින්
ටිකක් ටික් හඬ හදවතේ ඇනෙනා සරින්
කළු වළාවෙන් පිරී ඇත නුඹ ගැබ් බරින්
සිතේ තනිකම නුඹ සොයා එයි සැණය කින්

සියක් ගව් දුර සිටින නුඹෙ කුටියෙන්
මලක් පිහිදන සුවඳ මට දැනුනෙන්
මඟක් දුර නෙත් යොමා උන්නෙමි කවුළුවෙන්
සුහක් දැනුනොත් ඇතිය මා හද සනසවන්

සුමුදු මල් පෙති තබා එක පිට එක සරින්
සුමුදු හදවත නිවා සනසන මුදු හඬින්
ගියෙදු හිතවත ගොඩවෙලා නුඹ තොට මුණෙන්
යළිදු එනු මැන පදවලා තොටියෙකු ලෙසින්

සුසුදු මල් සුවඳ විත් කවුළුවෙන් එබෙන සඳ
සුසුදු වත සොයනවා උණුසුමක් තියෙන වද
සුසුදු රැය සීතලය හා සුසුම් හෙලන සඳ
සුසුදු ප්‍රිය තෙපුල් නුඹ සිහිනයෙන් එවන වද

අඬහැර පාන වෙල් එළියක නෙළුම් කවී
ඇද හැර ගැයෙන දඬු හේනක පැළක කවී
අඩුකර පහන ඇතට යන පාරු කවී
ආදර කරන නුඹටයි මේ ලියන කවී

(අඥාතයි) Anon - x x x

පාසැල් දිවියේ සිදුවූ විපතක්!

(මේ මා සිව්වන පෙළේ සිටිය දී ය)

නිදහස ලබාගන්නට අප කලින් මෙනේ
සිදුවූ විපතක්ය සිහියට නැග එන්නේ
අපගේ ළමා කාලෙයි මෙය සිදු වන්නේ
ඇසුවිට සැවොම පුදුමයකට පත් වන්නේ

අප සිප්සත ඉගෙන ගන්නා වෙලා වෙදි
පොල් අතු වහල යට ඉගෙනුම ලැබ ගද්දී
ගුරුතුමී අපට පාඩම කියලා දෙද්දී
වහලය කඩා වැටුණා කණු ටික පැද්දී

වහලය පාත් වනවිට මා පැන දිව්වා
ඇඟ කිසි සීරුමක්වත් මගෙ නැති වූවා
ගුරුතුමී සමග සමහරු එහි යට වූවා
ඒ මුත් කිසිවෙකුට වරදක් නොම වූවා

මුල්ගුරුතුමී හනි හනිකට හඬා ගෙන
දුව ආවාය මගෙ දරුවන් කියා ගෙන
අපි කාටවත් කරදරයක් නොවී මෙන
සැනසුම් සුසුම් හෙලුවා අප බදා ගෙන

පාසැල් දෙකක අපි ඉගෙනුම ලැබ ගත්තේ
අපි සිටියේ පොල් අතු පාසැල මත්තේ
පොල් අතු පාසැලේ ළමයින් වී සත්තේ
සරදම් කළා මට ඒ මතකය ඇත්තේ

♦ *එස්. කංකානම්ගේ*
කැකණදුර මාතර Sri Lanka

අසිරිමත් උපත සමරමු!

සීනු හඬින් බෙත්ලෙහෙමම එක රැයකදි මත් කළ
මරියතුමිය ගවලෙන සුරවිමනක් ලෙස පත් කළ
සාමයෙ පණිවුඩය කියා විකසිත කළ මෙත් මල
ලොව පුජිත ජේසු බිළිඳු උපත ලැබූ නත් තල

තෑගිබෝග ගෙනැත් තබන දරුවන්ගේ අත් වල
දෙව් මැදුරේ ගීත හඬින් හැම හදවත් මත් කළ
අනුන් කෙරෙහි පෙමින් බැඳී සමගි දමින් එක් කළ
බෙත්ලෙහෙමෙන් මුළු ලොවටම සාමය දුන් නත් තල

වාද බේද දුර හරිමින් අද පවතින හිත් තුළ
දෙව්මැණිගෙ ගීසරයෙන් මෙත් සිසිලෙන් මත් කළ
සතුටු සිනා වැඩිවී දුක් සියළු සිතින් අත් හළ
ජාතිබේද දුරුකරමින් සමරමු අපි නත් තල

♦ *අපරැක්කේ සුනිල්* - Sri Lanka

නත්තල් රැය

මිණි කිරුළින් නැගුණ කිරණ බිළිඳු දෙපා ඔප කළේය
චන්දන කුංකුම කස්තුරි සුවඳ සැම තැන හැලේය
දේව දූත ගීත හඬින් බැති සිත් චාමර සැලේය
ඒ මහ රැ ගව ඔරුවක් අල්තාරය ලෙස දිලේය!

♦ *මුතුමානි රාජහෙට්ටි* - Sri Lanka

Two Leaves & a bud

Near Talawakele in an early morning chill
Over vast terraced hills of emerald green bushes
A warming sun lifts wisps of blue-grey mist.
From steep pathways turbaned Kanganis supervise,
Hundreds of female pickers,
In their colourful sarees, supporting wicker baskets on their backs
- often an infant strapped to their side-

Like flocks of large brightly plumaged birds feeding
With nimble flick of forefinger and thumb,
Both hands working in swift rotation
Two leaves and a bud at a time over shoulders into BASKET.
From a nearby factory four long hoots from a siren beckons,
A signal to stop and file back to a weighing - room.
A gentle breeze wafts a piquant aroma from the drying chambers.

To review memoris I pour myself a cup of Orange Pekoe Dimbula Tea!

♦ **Denis Janz** - London NW8

පවනක් වීය ගත ගිම්ලන වෙලාව ට
වතුරක් වීය දිව ගිල්වෙන පිපාසෙ ට
පහනක් වීය කළුවර එන සැඳෑව ට
කඳුළක් වීය නැති කාටත් පෙනෙන් ට

Daren - London

නත්තල් සාමය

දරුබර දරා පැමිණිය තුළ අඳුරු රැය
තානායමේ ඉඩ මව්හට අහිමි විය
ගව ලෙන වෙතට තැබුවේ අසරණව පිය
ඇති ඉඩ බෙදා ගන්නට වූ බැව්නි බය

සුර තුති නාද රැව් පිළිරැව් දෙන ඇසුව
දුප්පත් එඬේරුන් තණගොල්ලේ විසුව
ගවලෙන තුළින් දෙව්පුතු වැදගත් පසුව
හැමුවා දසත මදනල සාමය මුසුව

සාමය පතන මුත් සැමටම සැවොම මෙදා
නොතකති වදන දෙව්පුතුගේ ගනිති බදා
තණ්හා මාන නොමැතිව ගත්විටදි බෙදා
නිසැකව එතැන වෙයි සුබ නත්තලක් උදා

♦ *පස්කල් ජයමාන්න*
හැඳල Sri Lanka

හඳ එළියෙ

අත්තෙන් අත්ත එල්ලා පුන් සඳ රැගෙන
රෑ යම ගෙවේ සිසිලෙන් ගත සිත නිවෙන
සිතුවිලි යට වෙවී ගත සිත දෙක දවෙන
හිත ඇතුලෙන්ම මතු වෙයි ලොවුතුරු නිවන

කිරලකු හඬයි ඉගිලී වැව් ඉවුරු කොනේ
කොවුලෝ ගී ගයති තුරු මත අසල වනේ
සඳ දිය අමා රසයක් මිහි මතට ගෙනේ
සුර ලොව අසිරි සිරි මට කවුළුවෙන් පෙනේ

රන් තරු පිපී උඩු ගුවනෙහි බැබලෙන වා
උල්කාපාත තරු ඉඳහිට ගිලිහෙන වා
කලදෝ වලා සඳ එළියෙන් දිලිසෙන වා
සඳ දෙවියනට සුදු සළු පිළි පැළඳෙන වා

වැතිරී විවේකෙන් රෑ නිදි යහන මත
සිටියදි කවුළුවෙන් එළියට ඇදෙන නෙත
ගෙන යයි අනන්තෙට නිම් හිම් රහිත හිත
සිත මිස ගතක් ඒ වගෙ මොහොතකදි නැත

මට මා අමතකව සමවැද අනන් තෙට
දහැනක ගිලුණු කල සිතුවිලි වෙමින් නට
නිකෙලෙස් බවක් මතුවී අත්දකින් නට
නිවනක් දකිය හැක සිතුවිලි තලෙන් යට

හඳ එළියකයි බුදුනට බුදු බව ආවේ
ඒ බුදු මහිමෙ සදහට ගුවනත පාවේ
කිසි දා නැති නොවෙන එය නැත ඇති වූවේ
දහමකි සනාතන ඒ සම්බුදු බාවේ

මහාචාර්ය ටී. එස්. අබේවික්‍රම
Harrow UK

ජීවිතය සහ අපි

නංගී
මෝස්තර නිරූපිකාවකි
ජීවිතය හැඩකරන

අක්කා
ටෙලි නාට්‍ය නිළියකි
ජීවිතය අනුභවකරන

අයියා
බොළඳ පෙම් කතාකරුවෙකි
ජීවිතය කටුගගා ලියන

මල්ලි
අංකුර කවියෙකි
ජීවිතය අහුලාගන්නට
වෙර දරන

මම
මානසික රෝගියෙක්මි
ජීවිතය රිසිසේ විඳින

♦ *රුවන් රත්නායක*
රිල්ලොලුව Sri Lanka

හදිසි විවාහය

දවසින් දවසට සිත ලොල් බැඳිලා
විගසින් පෙලවහ කෙරුමට සිතලා
මනසින් වියදම් ගණනද හදලා
සතොසින් තරුණියකගෙ අත පතලා

නැකැත් බලා දිනයක් වෙන් කරලා
සිරිත් ලෙසට ආරාදන කරලා
පිරිත් කියා සැම වස් දොස් ඇරලා
අළුත් මනාලිය ගෙට ගෙනැ විල්ලා

කොහොමින් හරි මාසය ගත වූවා
මිනිහා ගැනිගෙ සිරකරු වූවා
දීගේ හරි නැත කවුරුත් කීවා
දෙන්නා වෙන්වී දෙමසක් වූවා

♦ *කුෂාන් බුද්ධික ජයසිංහ*
Kent UK

[illegible]

කැටපතින් ඔබ දකින්නේ
ඔබේ
හරි පැත්ත නොව
වැරදි පැත්තයි.
නොහොත්
ඇත්ත නොව
නැත්තයි!

♦ *කෝ. ආරියරතන*
London

විරහ ගිනි

මා ඔබේ මැයි කියූ
මගේ ආදර මිහිර
කොහි ගියෙද මා අතැර
මේ පාළු මාවතේ

එක් දිනක් මා මුවගෙ
රැඳුණු තොල්වල පහස
පමණක්ද අයිති මට
පවසන්න කෝ සුහද!

කියම් දෝ මා ළයෙහි
නැගී එන සෝ සුසුම්
නැත ඔබේ සවන් පත්
මා ඇසෙන මානයක

දුක් සුසුම් හාදු දී
මගේ තනි නොතනියට
තනිවේද මා යළිත්
විරහ ගිනි වෙලාගෙන

♦ *මේනු පෙරේරා*
Ilford Essex

ඇය

ඉර නැගෙන්නටත් පෙර
ඇරඹිලා ඇගෙ දවස
එහෙ දුවයි මෙහෙ දුවයි
සැමගෙ දුක සැප සොයයි

අම්මෙ මට බඩගිනියි
මගෙ ඇඳුම කොහෙද නෑ
මෙයා මට ගහනවා
අම්මෙ මම වැසිකිළියෙ

දවසකට සියක් වර පඩි නගියි පඩි බසියි
අස්වැසිල්ලක් නොදී ඉර අවරටත් ගිහින්
කෙදින නිදහස්වෙම් ද වෙහෙසකර ජීවිතෙන්
විඩාවෙන් කෙවුණු ඇගෙ ගත සිතම ගතු කියයි

නව දිනක් උදාවී නිදහසේ සිටින ඈ
හෝරාවක් දෙකක් ගතවෙන්නටත් පෙර
තිර රෙද්ද මෑත්කර එබෙයි ජනේලය තුළින්
ඔරලෝසුවේ කටුත් ඉබිගමන් යනවාද

දොර ඇරල බලාපන් දැන් ඇගේ සිත කියයි
සීනු හඬ කන වැටී දුවගොසින් දොර අරියි
අකුරු කළ දරුවෝ කැල තුරුළුවෙති ඈ ලයට
මේ තරම් වෙන සැපක් කොහි ඇත්ද මවක් හට

♦ *ප්‍රදීපා වික්‍රමසිංහ*
London SW19